

[Arbejdsministeren.]

højere grad er en indblanding i forholdet mellem parterne, idet der her ikke blot er tale om at sikre transportmuligheder for borgerne.

Hr. Jørgen Jensen sagde i sit indlæg: hvem har skylden, hvem har forhindret færgerne i at sejle? Det kan godt være, at det ser anderledes ud, end store dele af befolkningen er bragt til at tro. Jeg er glad for at kunne sige, at så må det passe hr. Jørgen Jensen godt, at der ikke i regeringens forslag ligger nogen form for vurdering af ansvaret for situationen, idet man ikke blander sig på en måde, hvorved man tager parti for den ene eller den anden af de stridende parter, hvor nogle har erklæret strejke og andre har erklæret lockout.

Vi har ønsket at foretage det mindst mulige indgreb med den størst mulige chance for, at parterne fortsat kan nå til enighed, baseret på deres eget kendskab til tingene.

Hr. Jørgen Jensen spurgte ligefrem, om vi ikke burde have trukket særlige forhold ind, når vi endelig ville foretage et indgreb; det vil sige, at skulle vi foretage et indgreb, skulle det være mere detaljeret. Jeg tror, det altid er rigtigst at lave det mindst detaljerede indgreb og ikke give sig til at beskæftige sig med – som jeg forstod at hr. Jørgen Jensen ønskede – hvilken overenskomstløsning der kunne komme på tale inden for de rammer, der nu en gang er tale om.

Jeg er ikke enig med hr. Bolvig, når han mener, at vi har en forældet opfattelse af overenskomstsituationer og overenskomstløsninger. Jeg følger mig aldeles overbevist om, at en væsentlig årsag til, at vi i dette land fortsat har større arbejdsro end i de fleste andre europæiske lande, er den, at den altovervejende del af de spørgsmål, der vedrører arbejdsmarkedet, løses af de parter, der har problemerne inde på livet, og kun af dem.

Hr. Tyroll spurgte: hvor er samfundshensynet i dette indgreb? Jeg tror ikke, så forfærdelig mange er i tvivl om, at der er et overordentlig væsentligt samfundshensyn at tage til den landsdel, der hedder Bornholm. Men jeg tror til gengæld, der kan være mange, der har ladet sig, skal vi sige besnakke af DSBs kraftanstrengelse for at løse problemerne i en kortere periode til at tro, at det kunne fortsætte. Jeg har fået en orientering fra ministeren for offentlige arbejder, hvor han bekræfter, at det i relativt få dage har været muligt at gennemføre en trafik, som for Kattegats vedkommen-

de stort set har sikret, at al transport er foregået – all right, med op til 9 timers forsinkelse, men dog foregået. Men ministeren for offentlige arbejder gør opmærksom på, at det kun har kunnet ske i en undtagelsesperiode, fordi man i denne undtagelsesperiode har inddraget fridage og har fået accept af et overordentlig stort overarbejde. I den orientering, ministeren har givet mig, slutter han med at sige, at det må forudses, at den ekstraordinære sejlads ikke ved indgreb i personalets frihed kan opretholdes på længere sigt.

Jeg skal over for hr. Ninn-Hansen ikke gentage vore forskellige opfattelser af indholdet af de to forslag, men jeg skal fremholde, at spørgsmålet om bistandsloven ganske rigtigt, som af hr. Ninn-Hansen fremhævet, skal behandles i et samråd, som jeg har forstået at socialministeren er indkaldt til i morgen.

Det er regeringens opfattelse, at vi har fremsat et forslag, der er nødvendigt for at sikre en transport mellem de forskellige dele af dette land. Vi har søgt at give dette forslag et indhold, så det griber mindst muligt ind i konfliktstoffet mellem parterne indbyrdes, men udelukkende tager hensyn til befolkningens transportmuligheder og derfor udelukkende tager samfundshensyn. Jeg er ganske enig med hr. Ninn-Hansen i, at hans forslag kom først. Jeg har ikke spor imod at indrømme, at regeringen og socialdemokratiet er overordentlig eftertænksomme, når indgreb skal overvejes. Men når det er sagt, vil jeg også gerne sige, at det er vel ikke blot et spørgsmål om at komme først, men også om at komme med det forslag, der til syvende og sidst er rigtigst.

Kaj Poulsen (S):

Det, der kalder mig op, er hr. Jørgen Jensens historier om, hvor urigtigt forskellige ting i denne konflikt er fremstillet i presse, radio og tv. Jeg kan et langt stykke hen ad vejen være enig med hr. Jørgen Jensen i den betragtning. Men når hr. Jørgen Jensen samtidig i det samme indlæg kommer med en række urigtigheder og beskyldninger over for socialdemokratiet, så er jeg nødt til at tage ordet for at svare på det.

Hr. Jørgen Jensens rørende, særdeles rørende historier om mindstebetalingssatsen på færgerne er jo komplet urigtige. I det mæglingforslag, som har været til afstemning for Bornholms-trafikken, står der:

»I begge forannævnte overenskomster til-